

til Rette ogsaa paa dette Punkt. Jeg har allerede i Folketinget sagt, at jeg vil være villig til Forhandling derom og strække mig saa vidt som muligt, for at der kan fremkomme en *Helhed*, som kan opnaa Flertal her i Salen, ligesom der har været Flertal i det andet høje Ting; og jeg haaber, at vi ogsaa kunde faa Tilslutning hos Ordføreren for den frikonservative Gruppe (Hey). Jeg har nemlig forstaaet det ærede Medlem saaledes, at vel havde han Indvendinger mod Enkeltheder i Lovforslaget, men han var ikke i og for sig imod, at Arveafgiften i dette Øjeblik inddroges under den nye Beskatning. Og med Hensyn til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten sluttede han sig til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), som er Ordfører for Partiet Venstre; og ligeledes sluttede han sig til ham med Hensyn til den overordentlige Indkomstskat; han havde der den samme Indvending at fremføre som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne. Det forekommer mig altsaa, at jeg ogsaa med dette ærede Medlem maa kunne komme til en hurtig og frugtbar Forhandling.

Derimod forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Højre (Piper) stillede sig selv og Højre udenfor Forhandlingen om disse Lovforslag, thi hvorledes stillede det ærede Medlem sig? Jeg maa maaske først sige, at han gør mig ganske Uret, naar han siger, at jeg indtager en ret vaklende Stilling med Hensyn til, om disse Lovforslag skal tjene til at betale Renter og Afdrag af det optagne Statslaan, eller om de skal tjene til at fylde Statskassen. Alle Partier i Folketinget har forlangt, at Finansministeren skulde skaffe en Indtægt for Statskassen, som skabte Mulighed for Dækning af Renter og Afdrag af Statslaanet. Jeg har lovet, at jeg vilde gøre dette; og jeg har ogsaa forstaaet, at det høje Landsting havde den samme Mening. De to Lovforslag, nemlig Lovforslagene om Arveafgift og om Ændring i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten, gaar da ogsaa ud paa at skaffe Staten en Indtægt af 3½ Mill. Kr., og det er det, der kræves. Disse to Lovforslag vil, især naar nogle Aar er gaaet — straks kommer den Indtægt ikke, men efterhaanden svinder ogsaa det Beløb, der kræves til Renter

af Statslaanet —, opfylde denne Hensigt, og de maa altsaa være vedvarende. Jeg ved vel, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds noget sluttede sig til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) med Hensyn til, at der var Mulighed for at gøre disse to Lovforslag foreløbige. Jeg ser ikke ret, hvorledes man kan komme til dette, naar man er inde paa den Tanke, at nu maa der tilvejebringes det Dækningsbeløb, som den høje Rigsdag har krævet. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at han gør mig Uret. Jeg mente mig baade forpligtet og berettiget til, om jeg saa maa sige, at fremsætte Lovforslag til dette Formaaals Fyldestgørelse, og det er altsaa sket. Dernæst er der fremsat et Lovforslag om overordentlig Indkomstskat, der dels er tænkt som Tillæg til disse Forslag, for saa vidt de ikke straks skaffede de nødvendige Beløb, men dels ogsaa mere og mere — det var det, jeg allerede hævdede, da jeg første Gang talte —, efterhaanden som det nu er blevet klart, at Indtægterne er blevet meget store for enkelte Personer og Aktieselskaber her i Landet, vil bidrage til at skaffe Staten en Indtægt, som absolut kræves. Jeg tror, at det drejer sig om mange Millioner, der kan komme ind ved denne Indkomstskat, og jeg tilstaar, at jeg er overordentlig forbausset over, at det ærede Medlem stiller sig saaledes, at virkelig det konservative Parti, som det ærede Medlem indrømmer, synes at gøre en Art Indvending imod, at der skal skaffes Staten baade Dækningsbeløb og dette betydelige Indtægtsbeløb. Ved da det ærede Medlem ikke, at Hovedaarsagen til disse Forslags Fremkomst er, at de Udgifter, som er anvendte til militære Øjemed, skal dækkes? Skal jeg altsaa forstaa det ærede Medlem saaledes, at det konservative Parti nok vil være med til at afholde store Udgifter til militære Formaal, men trods mange patriotiske Ord vil det ikke være med til at dække dem, naar det kommer til Stykket? Mener det ærede Medlem, at det nu kan være tilstrækkeligt med de militære Udgifter? Det vilde være meget oplysende for Regeringen at vide det. Fra radikal og socialdemokratisk Side er der kommet Udtalelser om, at det maaske kunde være rigtigt at sende Sikringsstyrken hjem, og hvis det ærede